

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XXIII. Tortura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

suam committi à potentiore, id potius ex reverentia & familiaritate toleratum, aut certe magis per superioris impressionem, quam ex inferioris aut minus potentis voluntaria liberalitate & spontaneo assensu factum perpessumque censetur, ut proinde potentiori ejusmodi imbecillioris taciturnitas & patientia neque in possessorio quicquam proficiat Anton. & Padill. in l. si aquam n. 37. §. p. c. de servit. & aqua. Socin. jun. cons. 98. n. 36. vol. 3. Newmaier. in tract. von Stewren und Schakungen c. 4. p. 106.

CAP. XXIII.
Tortura.

Axioma I.

Quoties primam torturam sustinuit inquisitus, toties nunquam de novo torquendus, nisi penitus nova indicia per se ad torturam sufficientia accedant, l. 18. §. 1. ff. de Quæst. on. Quia priora indicia per torturam penitus sunt purgata, & quoad illa præsumptionem innocentie pro se consecutus est tortus.

Declarat: ut non sit necessum, ut posteriora indicia prioribus sint evidentiora, uti quidem opinatur Zanger. de Tortura cap. 5. n. 14. sed sufficit, modò ab illis sint specie diversa & per se ad torturam apta, utut in se considerata respectu priorum sint infirmiora, cum priora nihil amplius ad substantiam posteriorum conferre possint. Brunnem. in process. Inquis. cap. 8. num. ult.

II.

Quoties delictum non meretur poenam corporis afflictivam, toties tortura non decernenda. Quia remedium inquirendi non debet gravius esse ipsa poenà: foret autem, si tortura corpus affligeretur, quod aliàs affligi non poterat. Exemplum est in stupro & aliis criminibus poenam carceris, relegationis aut pecuniariam inferentibus.

Declarat: ut tamen pro qualitate delicti teritio interdum realis, quæ sit apprehensione rei, & adhibitis instrumentis ad comprimendos pollices aptis, dictari possit, v. g. in adulterio, uti Carpzov. in Prax. Crim. q. 119. n. 52. tradit. Conf. Stryck. de Jure sens. diss. 7. cap. 4. n. pen. & ult.

CAP. XXIV.
Totum.

Axioma I.

Totum non retinetur per partem, c. cum olim 18. extr. de præscript. cap. olim. 20. extr. de Censib. nec vitiatur per partem, cap. 1. extr. de Censur. SS. Eccles.

II.

Totum qui potest facere, multo magis ejus partem, c. pastor. 20. extr. de offic. deleg. sic ea quæ de tota re vindicanda, dicuntur, etiam, obtinent in parte vindicanda l. quæ de tota. 76. de Rei Vindic. Cic. in Bruto cap. 3. de LL. quod

enim in universo est probatum, id in partibus probari necessum est, quod & multis exemplis probatur, §. si rem suam. Insti. de legat. l. nihil. §. quæ Insti. de fideicom. hered. l. 3. pro derelicto. l. in ratione 30. §. rursus. ad L. Falcid. l. 51. fin. de admin. tut. Cujac. in Julian. lib. 8. ff. ad L. 3. de cond. sin. caus.

III.

Totum jus suum alienasse intelligitur, qui nihil exceptit, & potuit, c. quia 22. extr. de privileg.

IV.

TOTUM continet singulas partes, quia in integrali toto comprehenditur quælibet ejus pars, l. 1. §. si stipulant. 4. ff. de verb. obligat. l. scilicet 19. ff. de usufr. leg. l. in eo quod plus 110. l. in toto 113. ff. de Regulis Juris. c. plus 35. cap. in toto 80. eod. tit. lib. 6. [l. quæ de tota 76. de rei vind. l. 7. §. adeo. de pact. l. si quis cum totum. 7. de Except. rei judic. l. grege. 21. ff. de legat. 1.] Bald. cons. 153. Officiales. in princ. lib. 4. Federic. de Senis cons. 159. in fin. vers. item non obstat. ubi quod petens totum, si feratur absolutoria à toto, censetur etiam lata quoad singulas partes, Covar. var. lib. 1. cap. 2. num. 5. cum seqq. & cap. ult. num. 7. Alphan. colleclan. 82. Anton. Gomez. var. tom. 2. cap. 9. num. 4. Menochius de arbitr. lib. 2. cap. 47. numer. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. T. conclus. 336. per totam. Rot. decis. 144. n. 3. apud Farinac. p. 2. recent. [Totum n. aut est approbandum, aut reprobandum l. cum queritur 16. ff. de administr. tut. l. nam absurdum 7. ff. de bon. libert. idque procedit in omni ferè materia, nec circa eundem actum admittitur divisio, ut tradit Jason in l. contra juris. §. si filius. numer. 11. vers. quinto. & n. 12. ff. de pact. Tiraquell. in tract. convent. in fin. à num. 4. usque ad num. 16. Conf. Arg. cons. 24. num. 69. lib. 1. Unde & qui totum fundum petit & succubuit, exceptio rei judicata potest objici, si postea partem ejus fundi petere velit, quod pars sit in toto, ut refert Ulpianus in l. si quis 7. ff. de Exec. rei judic. Philip. Matth. ad l. 110. in princ. ff. de Reg. Jur. num. 8. Sic etiam relictum totius definit esse totum sublata unà parte integrali ipsius, l. cum qui ades 23. ff. de usufr. cap. l. solum 49. ff. de rei vindic. l. servitutes 9. ff. de servit. urb. pred. l. qui res 98. §. arcem 8. in fin. ff. de solut. Consil. illustr. 1. consil. 23. num. 4.]

Intellige, quando illa singulæ partes sunt indivisæ, secus verò quando illud totum constituens in partes divisas est distinctum, & divisum, ut citat Federic. de Senis d. cons. 159. n. 3. declarat Cardin. Tusch. d. conclus. 33. numer. 6. Unde in corpore